

Elżbieta Wojnowska

- jest aktorką i wokalistką o silnym, dźwięcznym i czystej barwie głosie. Śpiewa wiersze współczesnych poetów polskich (Cypriana Kamila Norwida, Stanisława Wyspiańskiego, Juliana Tuwima, Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, Baczyńskiego, Władysława Broniewskiego, Bolesława Leśmiana Włodzimierza Szzymanowicza, Andrzeja Bursy, Rafała Wojaczka, Wojciecha Burtowego, Ewy Lipskiej, Joanny Kulmowej, Urszuli Kozioł, Leszka Engelkinga, Jana Lechonia, Jana Wołka, Tadeusza Różewicza, Haliny Poświatowskiej, Leszka Aleksandra Moczulskiego, Witolda Dąbrowskiego, Jacka Kaczmarskiego, Romana Kołakowskiego, Agnieszki Osieckiej, Włodka Pawlika), a także europejskich klasyków (Brechta, Szekspira).

Jej interpretacje wyróżnia szczególne ciepło i liryzm, co w połączeniu z dogłębnym zrozumieniem śpiewanego tekstu oraz perfekcją wykonania daje efekt doceniany również przez poetów. Muzykę pisali dla niej Henryk Alber, Janusz Strobel, Janusz Tylman, Włodek Pawlik i inni. Wojnowska śpiewa również własne kompozycje oraz utwory z muzyką Kurta Weilla czy Hansa Eislera.

Współpracowała z orkiestrą Ośrodka Telewizyjnego w Katowicach oraz Estradą Opolską, a podczas studiów z kabaretami i teatrzykami studenckimi. Jest laureatką wielu nagród w tym na Festiwalu Teatrów, na FAMIE w Świnoujściu, a

w roku 1974 na XI Festiwalu Piosenki i Piosenkarzy Studenckich w Krakowie oraz XII Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu, zdobywając na obu główne nagrody za interpretację utworu „Zaproście mnie do stołu”.

W tym samym roku Elżbieta Wojnowska wystąpiła gościnnie na Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie. Zdobyła główną nagrodę (w kategorii recitali) na Ogólnopolskich Spotkaniach Estradowych w Rzeszowie, taką samą na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. Jest laureatką nagrody FIDOF na Festiwalu Piosenki w Dreźnie. Gościła również na Festiwalu Szekspirowskim z recitalem „Sonety Szekspira” z towarzyszeniem Włodka Pawlika i jego zespołu oraz Orkiestrą Leopoldinum.

Ze swymi recitalami piosenkarskimi występowała w Polsce i poza jej granicami (Moskwa, Praga, Budapeszt, Lublana, Paryż, Rostock, Londyn, Berlin). W Niemczech nazwano ją „Czarodziejka z Polski. We Wrocławiu odbył się koncert z okazji 30-lecia pracy artystycznej Elżbiety Wojnowskiej to premiera „Sonetów Szekspira w tł. Jerzego S. Sito z muzyką Włodka Pawlika. Wystąpiła na uroczystym koncercie Wolność – kocham i rozumiem! Na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej. Wykonała piosenkę „Mury” z repertuaru Jacka Kaczmarskiego. Rok wcześniej z okazji 50-lecia FPP wykonała brawurowo „Sztuczny miód” Agnieszki Osieckiej i Krzysztofa Paszka. Jubileuszowy koncert z okazji 40-lecia pracy twórczej odbył się w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego z rejestracją TVP Kultura i transmisją radiową Jedyńki w PR.

Jej wybitne osiągnięcia w dziedzinie interpretacji i popularyzacji poezji stanowią niejednokrotnie materiał edukacyjny w szkołach teatralnych. Swoim recitalom nadaje charakter obywatelskiego głosu w najważniejszych sprawach wyrażonych językiem pięknej, mądrej poezji i różnorodnej, niebanalnej muzyki wymagającej wysokiego poziomu artyzmu.

„Nie śpiewała nigdy, żeby szukać popularności, wygrywać festiwale, zbijąć fortunę. Chociaż mogłaby, bo potrafi. Układa dramatyczny song obok przejrzystego przeboju, poruszający wyobraźnię wiersz w pobliżu jazzowej ballady. I robi to z naturalną szczerością. Z prawdą, talentem i wrażliwością małży, która rodzi perłę. Zawsze tylko perłę...

Dlatego właśnie sztuka Wojnowskiej nigdy nie będzie pospolitym towarem supermarketów. Raczej już gadżetem salonów, jeśli wyciągną po nią ręce. Przede wszystkim zaś będzie pamięcią pokolenia, które szukało adrenaliny w intelektualnych rozterkach, a sensu w archetypach kultury.”

- *Krystyna Gucewicz*

Elżbieta ma w swym dorobku 8 płyt.

W roku 2024 minęło 50-lecie pracy twórczej Elżbiety Wojnowskiej.

Autor laudacji
Janusz Gast